

Księga Zachariasza

Rozdział 13

1. W ów dzień, dla domu Dawida oraz mieszkańców Jeruszałaim otworzy się źródło rozgrzeszenia i oczyszczenia. 2. I tego dnia się stanie – mówi WIEKUISTY, że wyąpię z ziemi imiona bałwanów i nie będą więcej wspomniane; zniosę też ziemi fałszywych proroków i ducha nieczystości. 3. Jednak gdyby ktoś odważył się jeszcze prorokować, wtedy ojciec i jego matka – jego własni rodzice mu powiedzą: Umrzesz! Dlatego, że głosiłeś kłamstwo w Imieniu WIEKUISTEGO! Więc kiedy zechce prorokować, jego własni rodzice go przebiją – ojciec i jego matka. 4. Tego dnia zawstydzą się ci prorocy, każdy za swoje widzenie, gdyby zechcieli prorokować; i nie włożą więcej kosmatego płaszcza, aby zwodzić. 5. Lecz każdy powie: Ja nie jestem prorokiem! Jestem człowiekiem uprawiającym rolę; gdyż człowiek takim został stworzony od pierwszej swojej młodości. 6. A jeśli ktoś go zapyta: Co znaczą te blizny na twoich rękach? Wtedy odpowie: Tak mnie niegdyś poraniono w domu moich przyjaciół. 7. Mieczu, rozbudź się przeciwko Mojemu pasterzowi, przeciw mężowi tak Mi bliskiemu! – mówi WIEKUISTY Zastępów. Poraż pasterza, by rozproszyły się owce i bym zwrócił ku pogardzanym Moją rękę. 8. I będzie w całym kraju – mówi WIEKUISTY, że dwie części w nim zginą i wymrą, a tylko trzecia część w nim zostanie. 9. A i tą trzecią część wprowadzę w ogień; przetopię ją, jak się przetapia srebro; oczyszczę ją, jak się oczyszcza złoto. To ona będzie wzywać Mojego Imienia, a Ja ją wysłucham. Powiem jej: Ty jesteś Moim ludem, a ona powie: WIEKUISTY jest moim Bogiem.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012